

תמרה טמיר, יחזקאל אדר

”תערוכות בתל-אביב” / הארץ / 8.5.64 / תע' משותפת / גלריה 220 / תל-אביב

ציורי בד (באטיק) מעשה ידיה של תמרה טמיר ותכשיטים מעוצבים ועשויים ע"י יחזקאל אדר, מהווים תצוגה שיש בה הרבה טעם טוב, יכולה טכנית וגם משהו מביטוי אישי. תכשיטים ובאטיק, בדומה לגראפיקה וגראפיקה שימושית, נמצאים מטבעם בקו הגבול שבין אמנות לאומנות. ציור באטיק או עיצוב תכשיט יכולים להיות נאים ודקורטיביים, גם אם אינם מבטאים את אישיותו של יוצרם. מספיק שיוצרם יהיה בעל טעם טוב ותרבות צבעונית (בעיקר בבאטיק), כדי שיוכל לספק את הדרישות האסתטיות הראשוניות של אומנויות-אמנויות אלה. לתמרה טמיר יש ללא ספק גם טעם טוב וגם ידיעה טכנית. ציורי הבאטיק שלה הם דקורטיביים ואסתטיים, ואם זה כל הנדרש מציור בד, הרי שיש לברכה על השגיה. אם הנדרש הוא גם דרך של ביטוי אישי - וכאן כבר בא הדגש על צד פחות מקצועי ויותר אמנותי - הרי שהוא לא בא לביטוי בתערוכה זו.

דווקא בתכשיטי הכסף של יחזקאל אדר אפשר למצוא, נוסף לטעם ותרבות, גם הד לביטוי אישי. הצורות הפשוטות והמורדרניות אינן גולשות בשום פנים לפשטנות. יחזקאל אדר השכיל למצוא שביל זהב בין מיעוט אלמנטים, המרכיבים את התכשיט מחד גיסא, ותחושה עיטורית שלכאורה מחייבת ריבוי אלמנטים מאידך גיסא. השילוב, המופיע ברבים מהתכשיטים, בין צורה מסגרתית ממתכת שבאמצעיתה אבן מלוטשת (צורה סגורה) מכוונת פנימה, בין אצבעות כסף מחודדות (צורה סגורה) מכוונת פנימה ובין אצבעות כסף מחודדות (צורה פתוחה, קיצונית, מורה החוצה), אם כי לא הומצא ע"י יחזקאל אדר, יש בו בהחלט משהו אישי המקנה לכמה מהתכשיטים את אותו "משהו" נוסף, המעגן אותם היטב גם בעולם האמנות.